

Μερικοί συνηθισμένοι μύθοι για τους πρόσφυγες

Ιστορικό

Οι πρόσφυγες είναι άνθρωποι που ζούν έξω από τη χώρα τους και που δεν μπορούν να επιστρέψουν από το φόβο δίωξης λόγω της φυλής, της υπηκοότητας, της θρησκείας, των ιδεών τους ή επειδή είναι μέλη μιας διαφορετικής κοινωνικής ή πολιτικής ομάδας.

Υπάρχουν πάνω από 21 εκατομμύρια πρόσφυγες στον κόσμο σήμερα. Ογδόντα τοις εκατό είναι γυναίκες και παιδιά. Υπάρχουν επίσης 20-25 εκατομμύρια εσωτερικά εκτοπισμένα άτομα (άνθρωποι που αναγκάζονται να μετατοπιστούν από τα σπίτια τους αλλά βρίσκονται ακόμα μέσα στη χώρα τους).

Βάσει του Διεθνούς Δικαίου, ο καθένας έχει το δικαίωμα να υποβάλει αίτηση για ασυλία προσφύγων, εάν δραπετεύει για να αποφύγει τη δίωξη, και η Αυστραλία, ως υπογράφων στη Συνθήκη Ηνωμένων Εθνών του 1951 σχετικά με το ζήτημα των προσφύγων, έχει υποχρέωση να εξετάσει την αίτησή τους.

Τον Σεπτέμβριο του 2001, η Αυστραλιανή κυβέρνηση τροποποίησε το νόμο μετανάστευσης και το νόμο προστασίας των συνόρων, που της επιτρέπουν να αρνηθεί να εκπληρώσει τις υποχρεώσεις της στους ανθρώπους που υποβάλλουν αίτηση για άσυλο σε κάποια αυστραλιανή περιοχή.

1. Η Αυστραλία "εισβάλλεται" ή "πλημμυρίζει" από πρόσφυγες

Εχει γίνει μια αύξηση στο ποσοστό αφίξεων στην Αυστραλία, που οφείλεται κατά ένα μεγάλο μέρος στις καταστροφές στη Μέση Ανατολή και τη Νότια Ασία. Εν τούτοις, οι περιγραφές όπως "την πλημμύρα" ή "τις ορδές", που αποδίδονται στους αριθμούς προσφύγων στην Αυστραλία, δεν έχουν καμία σχέση με την πραγματικότητα όταν συγκριθούν με την παγκόσμια κατάσταση.

Η Αυστραλία θέτει μια ποσόστωση 12.000 προσφύγων, που ταξινομείται σε διαφορετικές κατηγορίες, τις οποίες θα δεχτεί ετησίως. Δεν συμπληρώνει την ποσόστωση κάθε χρόνο. Στην Ευρώπη, το 2000 μόνο, 300.000 πρόσφυγες ζήτησαν άσυλο.

Τις τελευταίες δύο δεκαετίες του 20ού αιώνα, οι ευρωπαϊκές χώρες έλαβαν 6,3 εκατομμύρια αιτήσεις για άσυλο, ο Καναδάς και οι ΗΠΑ έλαβαν 2 εκατομμύρια, ενώ η Αυστραλία, η Νέα Ζηλανδία και η Ιαπωνία έλαβαν μαζί 107.000 - μόλις ένα τοις εκατό των αιτήσεων πάνω από το σύνολο αιτήσεων του βιομηχανοποιημένου κόσμου.

2. Οι αντίπαλοι της τρέχουσας πολιτικής θέλουν την απεριόριστη είσοδο των προσφύγων, η οποία θα επιτρέψει την είσοδο στους τρομοκράτες στην Αυστραλία

Κανένας από τους εκπροσώπους των προσφύγων δεν υποστηρίζει μια πολιτική απεριόριστης εισόδου. Οι άνθρωποι που φθάνουν χωρίς άδεια τίθενται υπό κράτηση, και οι αιτήσεις τους για άσυλο ελέγχονται επί μακρόν. Οι περισσότεροι αποδεικνύεται ως τώρα ότι είναι γνήσιοι πρόσφυγες. Δεν υπάρχει κανένα στοιχείο ότι οποιοδήποτε αναζητούντες άσυλο που έχουν φθάσει στην Αυστραλία με βάρκα, έχουν διασυνδέσεις με την τρομοκρατία.

3. Οι πρόσφυγες είναι επίσης "πολιτιστικά διαφορετικοί" για να ταιριάξουν με τον αυστραλιανό τρόπο της ζωής

Αυτός ο ισχυρισμός έχει αποδοθεί σε κάθε μειονότητα που έχει μεταναστεύσει στην Αυστραλία από την εποχή εγκατάστασης των πρώτων αποίκων αρχίζοντας από τους Καθολικούς Ιρλανδούς και τους Κινέζους, τους Εβραίους πρόσφυγες από τους Ναζί, τους Έλληνες, τους Ιταλούς και τους Βιετναμέζους. Όλες αυτές οι ομάδες έχουν εγκατασταθεί επιτυχώς στην Αυστραλία. Η διαδικασία δεν ήταν πάντα ομαλή, αλλά μπροστά στη σύγκρουση και της έχθρα που παρατηρείται αλλού, η Αυστραλιανή πολυπολιτισμικότητα είναι μια αποδείξιμη επιτυχία.

4. Η Αυστραλία είναι μια από τις πιο γενναιόδωρες χώρες στον κόσμο για τους πρόσφυγες

Από τις 71 χώρες που φιλοξενούν πρόσφυγες, η Αυστραλία κατέχει την 32η θέση από την άποψη του συνολικού αριθμού αποδοχής προσφύγων. Κατά κεφαλήν, η Αυστραλία είναι 38η, ελαφρώς πίσω από το Καζακστάν, τη Γουινέα, το Τζιμπουτί και τη Συρία. Από τις 29 αναπτυγμένες χώρες που δέχονται πρόσφυγες και τους αναζητούντες άσυλο, η Αυστραλία κατατάσσεται 14η.

Το βαρύτερο φορτίο φιλοξενίας προσφύγων βαστάζεται από τα φτωχά έθνη. Από τα βιομηχανοποιημένα έθνη, μόνο η Γερμανία (906. 000) και οι Ηνωμένες Πολιτείες (507.290) φιλοξενούν μεγάλο αριθμό προσφύγων.

5. Οι λαθρομετανάστες δεν είναι "πραγματικοί" πρόσφυγες

Η Αυστραλιανή κυβέρνηση ακολουθεί την εκλογικά δημοφιλή πολιτική "να είναι σκληρή" με τους λαθρομετανάστες. Για να δικαιολογήσει τη πολιτική της αυτή, ισχυρίζεται ότι δεν είναι, όλοι, "πραγματικοί" πρόσφυγες.

Η Συνθήκη Προσφύγων των Ηνωμένων Εθνών λέει ότι η μεταχείριση των προσφύγων δεν πρέπει να επηρεαστεί από το πώς μπαίνουν σε μια χώρα, και η αξιολόγηση των αιτήσεων τους για άσυλο πρέπει να είναι καθαρά σύμφωνα με τη νομιμότητα εκείνων των αιτήσεων. Οι αριθμοί του Υπουργείου Μετανάστευσης δείχνουν ότι περίπου 84 τοις εκατό εκείνων που φθάνουν στην Αυστραλία που επιδιώκουν άσυλο αποδεικνύεται ότι είναι πραγματικοί πρόσφυγες.

6. Οι λαθρομετανάστες "μπαίνουν από το παράθυρο", κλέβοντας έτσι τις θέσεις από ανθρώπους που βρίσκονται ήδη σε στρατόπεδα προσφύγων

Πολλοί λαθρομετανάστες προέρχονται από στρατόπεδα προσφύγων, όπου οι συνθήκες διαβίωσης είναι συχνά τέτοιες που οι πιθανότητες επιβίωσης, πόσο μάλλον η εξοδός τους από αυτά, είναι ελάχιστες. Βρίσκουν συχνά ότι πρέπει να πληρώσουν μεγάλα ποσά για δωροδοκίες στους ανώτερους υπαλλήλους επεξεργασίας αιτήσεων για να αξιολογήσουν τις αιτήσεις τους. Στα στρατόπεδα στις χώρες των οποίων οι κυβερνήσεις υποστηρίζουν τα καθεστώτα από τα οποία οι πρόσφυγες έχουν φύγει, είναι πιθανό να αντιμετωπίσουν την εχθρότητα και τη βία.

Σε πολλές από τις χώρες που παράγουν τους υψηλούς αριθμούς προσφύγων, συμπεριλαμβανομένου του Ιράκ και του Αφγανιστάν, δεν υπάρχει καμία Αυστραλιανή διπλωματική παρουσία και καμία "λίστα αναμονής" για τους υποψήφιους μετανάστες που μπορούν να ενταχθούν. Ακόμη και να εκφράσει κανείς την επιθυμία ή την πρόθεση να φύγει μπορεί να είναι επικίνδυνο.

7. Οι λαθρομετανάστες είναι πλούσιοι επειδή μπορούν να αντέξουν οικονομικά για να πληρώσουν λαθρεμπόρους

Οικογένειες στις διαιρεμένες από συγκρούσεις περιοχές, μπορεί να πωλήσουν όλα τους τα υπάρχοντα για να εξαγοράσουν μια μετάβαση από τους λαθρεμπόρους. Ολόκληρες οικογένειες και ο στενός τους κύκλος προσπαθούν να συγκεντρώσουν πόρους για να στείλουν ένα άτομο στη Δύση, και πολλές μάλιστα καταλήγουν με μεγάλα χρέη στους λαθρεμπόρους.

Ένα πραγματικά εύπορο άτομο μπορεί να βρει με οικονομικά μέσα, άλλες μεθόδους εισόδου στην Αυστραλία από το να κάνει ένα επικίνδυνο ταξίδι μέσω θάλασσας με ένα αναξιόπιστο τρόπο. Δεν υπάρχει, εν πάση περιπτώσει, κανένας λόγος για τον οποίο η οικονομική άνεση πρέπει να αποκλείσει ένα άτομο από την αξιολόγησή του ως πρόσφυγα. Η οικονομική ευημερία είναι αδύνατο να σώσει τους ανθρώπους από τη δίωξη εάν ένα εχθρικό καθεστώς, ή μία κοινωνία στα οποία είναι μια μειονότητα, τους έχει βάλει σοβαρά σαν στόχο.

8. Τα κέντρα κράτησης προσφύγων είναι όπως οι κατασκηνώσεις των διακοπών

Εκθέσεις από τις κοινοβουλευτικές επιτροπές, τη Διεθνής Αμνηστία, το Διαμεσολαβητή Κοινοπολιτείας και την Επιτροπή των Ανθρώπινων Δικαιωμάτων έχουν επικρίνει τη λειτουργία έξι Κέντρων Κράτησης Μετανάστων της Αυστραλίας. Η συμβουλευτική ομάδα της κυβέρνησης σε θέματα κράτησης μεταναστών έχει περιγράψει το κέντρο κράτησης στο Woomera σαν "σκληρό και εκφοβιστικό", και έχει κάνει σύσταση για να κλείσει.

Οι πρόσφυγες έχουν συχνά οξύτατα προβλήματα υγείας, που δημιουργούνται από τα βασανιστήρια τις τραυματικές εμπειρίες, ή τη μακρόχρονη παραμονή στα στρατόπεδα προσφύγων. Τα αναδυόμενα ιατρικά στοιχεία δείχνουν ότι η εμπειρία σε ένα Αυστραλιανό Κέντρο Κράτησης επιδεινώνει συχνά τέτοια προβλήματα. Οι γιατροί και οι εργαζόμενοι εκθέτουν τη φτωχή τήρηση αρχείων και ότι η εσφαλμένη διάγνωση είναι συνηθισμένο φαινόμενο στα κέντρα.

Τα κέντρα κράτησης διοικούνται από την Australasian Correctional Management, μία θυγατρική της εταιρίας παροχής σωφρονιστικών υπηρεσιών Wackenhut, μίας αμερικανικής εταιρίας διοίκησης ιδιωτικών φυλακών. Η Wackenhut αντιμετωπίζει διάφορες αγωγές στις ΗΠΑ, για την αποτυχία της να τηρήσει τις συμβάσεις αλλά και ευθύνες για θανάτους " πελατών της" (φυλακισμένων) υπό κράτηση.

Η υποχρεωτική κράτηση είναι ο ακριβότερος τρόπος αντιμετώπισης για όσους αναζητούν άσυλο. Οι εναλλακτικές λύσεις σε κοινωνικό επίπεδο μπορούν να βρεθούν διεθνώς και μέσα από το ισχύον αυστραλιανό σύστημα αποφυλάκισης.

9. Η Αυστραλία είναι μια "εύκολη χώρα " λόγω "της γενναιοδωρίας της" προς τους πρόσφυγες

Η ζωή στην Αυστραλία για τους αναζητούντες άσυλο είναι σκληρή ακόμα κι αν έχει επιβεβαιωθεί η θέση τους σαν πρόσφυγες .

Για εκείνους που έφθασαν παράνομα, δίνεται μια προσωρινή θεώρηση προστασίας (TPV), σύμφωνα με την οποία :

- δεν μπορεί να συμμετάσχει σε όλα τα ομοσπονδιακά χρηματοδοτούμενα προγράμματα απασχόλησης, την εκμάθηση της αγγλικής γλώσσας και τις υπηρεσίες αποκατάστασης.
- υπάρχει πλήρης αποκλεισμός πρόσβασης στο πρόγραμμα οικογενειακής επανασύνδεσης, ακόμη μάλιστα και να είναι ανίκανο να ταξιδέψει σε μια άλλη ασφαλή χώρα για να επισκεφτεί την οικογένειά του, χωρίς την απώλεια της αυστραλιανής προστασίας.

Μέχρι τον Σεπτέμβριο του 2001, οι κάτοχοι TPV είχαν το δικαίωμα να υποβάλουν αίτηση για μόνιμη προστασία μετά από 30 μήνες. Αυτό δεν ισχύει πλέον, μετά από τις τροποποιήσεις στη νομοθεσία, που αποκλείουν στους πρόσφυγες που φθάνουν χωρίς άδεια να αποκτήσουν ποτέ μόνιμη προστασία στην Αυστραλία.

Οι αλλαγές αυτές έχουν προκαλέσει ένταση και διχασμό στις επηρεασθείσες κοινότητες, προκαλώντας πίεση στην τοπική κυβέρνηση, τις πολιτειακές κυβερνήσεις και τις κοινοτικές οργανώσεις που παρέχουν βοήθεια στους πρόσφυγες .

Η άρνηση της εκπαίδευσης στην αγγλική γλώσσα και της βοήθειας απασχόλησης περιορίζει σοβαρά τη δυνατότητα των προσφύγων να συμβάλουν στην κοινωνία.

Από τους Μύθους & τα Στοιχεία για τους Πρόσφυγες (Brisbane City Council 2002). Για περισσότερες πληροφορίες επικοινωνήστε με τον James Harper στο τηλ. (07) 3403.5412 ή με ηλεκτρονικό ταχυδρομείο στη διεύθυνση cdoc@brisbane.qld.gov.au.